

РЕШЕНИЕ

№ 5774

гр. София, 31.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 12.10.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Юлия Тодорова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Вергов, като разгледа дело номер **5986** по описа за **2012** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от Е. И. Л., против Решение от 07.05.2012 г. на Софийски районен съд, НО, 105^{-ти} състав, постановено по НАХД № 23866/2011 г., с което е потвърдено издаденото от директора на Столичната дирекция на вътрешните работи Наказателно постановление № 120255/24.01.2011 г. С него, на Л. е наложено административно наказание „глоба”, в размер на 400 лева, на основание чл. 315, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането, за извършено нарушение по 259, ал. 1, т. 1 от същия закон.

В съдебното заседание касаторът не се явява и не е представляван. С жалбата твърди допуснато от въззивния съд „нарушение на материалния закон” и „съществени процесуални нарушения, за което излага аргументи, че: не са установени обстоятелствата около нарушението; притежаването на застраховка „гражданска отговорност” е задължение на собственика на автомобила, а не на ползвателя, който може да носи отговорност по чл. 100 ЗДв.П, но доказателства за това не били събрани; в акта и в НП нарушените законови разпоредби не са описани словесно; не са обсъдени всички представени доказателства (без да уточнява). Желаете отмяна на решението и на НП.

Ответникът не е представяван и не е изразил становище.

Участвалият в производството прокурор от Софийска градска прокуратура намира, че оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД в настоящия касационен състав, след като прецени приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, намира за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. По същество е неоснователна.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК касационната инстанция е обвързана с посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон касационният съд следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Фактите, установени и възприети от въззивния съд са следните.

След извършена на 28.12.2010 г. в [населено място] проверка от служител на Отдел „Пътна Полиция” – СДВР било установено, че Е. И. Л. управлява лек автомобил (с посочени рег. номер и марка), без сключена задължителна застраховка „гражданска отговорност”. Констатацията е описана в съставения АУАН, въз основа на който е издадено оспореното наказателно постановление. С жалбата пред СРС е представена застрахователна полица за същия автомобил, сключена на името на собственика И. Г., със срок на валидност – 11.01.2011 г., т.е. след датата на съставяне на АУАН.

Въззивният съд, макар и с пестеливи мотиви е приел, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, доказана е вината на жалбоподателя, а отговорността му е ангажирана правилно.

Касационната жалба е неоснователна и не са налице основания, по смисъла на чл. 348 НПК за отмяна на решението.

Административнонаказателната отговорност е ангажирана в съответствие с разпоредбата на чл. 315, ал. 1, т. 1 КЗ, съгласно която „лице, което не изпълни задължението си да сключи задължителна застраховка по чл. 249, т. 1 или 2 или което управлява моторно превозно средство, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка „гражданска отговорност” на автомобилистите, се наказва с глоба от 400 до 600 лв. за физическо лице. Към момента на проверката касаторът Л. не е представил действащ договор за застраховка „гражданска отговорност” и очевидно такъв не е имало за моторното превозно средство, което е управлявал. Неправилно, предвид фактическия състав на цитираната норма счита, че не той следва да понесе санкция, а собственикът на колата. Неоснователни са и останалите твърдения за пороци на АУАН, на НП и на въззивното решение. Актът и НП съответстват на чл. 42, чл. 57 ЗАНН. Изпълнителното деяние е описано подробно и ясно.

Като е достигнал до същите изводи, районният съд е постановил законосъобразно и правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Водим от изложените съображения, и на основание чл. 221, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изречение второ ЗАНН, Административен съд София - град, V - ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 07.05.2012 г. на Софийски районен съд, НО, 105^{-ти} състав, по НАХД № 23866/2011 г.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:.....

ЧЛЕНОВЕ: 1.....

2.....